

PARKETTA-FELÚJÍTÁS

Schlosser Mátyás

A beltéri fafelületek között kiemelt figyelmet érdemelnek a padlóburkolatok. A hagyományos keményfa parketta – legyen az halszálka, angol, vagy éppen intarzia mintában lerakva – rendkívül igényes burkolati megoldás. Árát ugyan jellemzően magasnak tartjuk, de természetes szépsége és rendkívüli tartóssága miatt összehasonlítni sem érdemes a modern fa vagy fa alapú padlóburkolatokkal. Az időnkénti felújítással az ilyen parketták élettartama bőven túlmutat egy emberöltőn.

A legfontosabb tanács, amit e nemes parketta tulajdonosa megfogadhat az az, hogy ne várja meg, míg a használat során már a parketta faanyaga is megkopjon. Hosszabb életű lesz a padlóburkolat, ha már a védőlakk kopása vagy sérülésekor beavatkozás történik. Természetesen a vakpadló korhadása, vagy rovar fertőzése miatt, vagy a parkettalécék közötti (száradás miatt kialakult) túl nagy hézagok okán teljes felújításra

és átrakásra is szüksége lehet, de szerencsés esetben csupán a felület megújításával elérhető a kívánt állapot.

A padlók felületéről olyan vastag réteget célszerű lekoptatni, hogy az tisztává, simává és sérülésmentessé váljon. A tömörfa parkettákat sokszor fel lehet csiszolni, míg a modernebb szalagparketta csupán pár milliméter vastag keményfa rétegét általában csak egyszer,

maximum kétszer. A művelethez általában szalagos és tárcsás gépet alkalmaznak, melyek jellemzően bérelhetők is.

A padlófelújítás előtt a szegélyléceket, küszöbsíneket célszerű eltávolítani. Az első művelet a „durva” csiszolás először 40-es vagy súlyosabb esetben akár 30-as érdességű csiszolóanyaggal. A helyiség falaival általában átlós sávokban, egyenletes sebességgel kell haladni, gyakorla-

tilag a haladás sebességével lehet szabályozni a csiszolás mélységét, ennek szükségességét pedig az állapot határozza meg. A haladási irányt a felület hullámossága és a lerakott burkolat száliránya is befolyásolhatja. Fontos, hogy a lecsiszolt sávok némileg fedjék egymást. A nagy géppel nem lecsiszolható fal melletti részeket speciális szélcsiszolóval lehet megmunkálni, vagy kézi gépeket lehet használni. Kisebb sarkok megmunkálásánál jól jön egy rezgő multi gép (pl. Fein Multimaster) is. Ezt követően az esetleges hézagokat kell speciális padlótömítő tapasszal besimítva kitölteni, majd következhet a simító csiszolás immár finomabb (kb. 60-as) csiszolóanyaggal, ezt a műveletet van, hogy meg kell ismételni. A köztes csiszolást 100–120-as csiszolóanyaggal való újabb átciszolás követi, ez utóbbi finomabb munkát leginkább a tárcsás csiszológéppel végzik. Az immár teljesen sima és nyers fág letisztított fapadlót alaposan portalanítani szükséges. A nyers fafelületet hagyományosan kopásálló lakkal szo-

kás bevonni, ecsettel vagy lakkhengerral, betartva a gyártó előírásait. A különböző technológiai rétegek között is szükség lehet finomcsiszolásra, és a kötési idők betartása is fontos. Számos különleges tulajdonsággal bíró parkettaolaj és viasz is rendelkezésre áll. Valójában mielőtt a parketalakkok megjelentek volna, a fából készült padlóburkolatokat olajokkal és viaszokkal kezelték. A parkettaolajozás a mai rohanó életünkben nem biztos, hogy mindenki számára a legideálisabb felületkezelés, mivel a későbbiekben folyamatos ápolást igényel, mégis számos előnnyel jár. Az olajozott vagy viaszolt felület saját ápolószereivel ápolva sokáig megtartja természetes szépségét,

idővel csupán patinát kap, nem kelt elhasznált hatást. Rendelkezésre állnak speciális mélytisztító szerek is, amelyek segítségével extra nagy igénybevétel, vagy nem megfelelő ápolás esetén is visszaállítható a parketta eredeti állapota. A gyakorlatban egy jó minőségben olajozott-viaszolt padlót nagyon ritkán kell csiszolással felújítani, és ha mégis így alakul, akkor is hálásabb feladat, mint egy kemény lakk bevonat teljes eltávolítása. Megfelelő anyagokkal és technikával az elhanyagolt padlók is felfrissíthetők és újra használatba vehetők. Ez a megoldás nemcsak az otthonok, hanem közintézmények, múzeumok, tornatermek, éttermek padlóí esetén is remek választás. ■